

[Pinholt.]

Kommunerne. Jeg tror saamænd ikke, det er noget, Kommunerne har saa stor Interesse i; men naar disse Lodsejere har store Arealer, har de en Interesse i, at Kommunen ikke kan skikke dem, hvilket Jagtselskab og hvilke Folk den vil, til at færdes paa deres Arealer, hvor de har Kvæg og alt mulig andet. Jeg synes, det er et rimeligt Hensyn at tage til dem, at de maa have Jagtretten paa saadanne store Strækninger, som her er Tale om. Jeg kan derfor ikke opgive Haabet om, at man vil finde en Form, hvorunder dette kan ske, thi Hensynet til Kommunerne er meget ringe; det er for dem ikke noget økonomisk Spørgsmaal, der er værd at nævne.

Vejen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) kom med en Paastand om, at de umuligt fra den Side kunde have faaet en Ordning, for vi havde modsat os det. Det er kun en Paastand. De Ændringsforslag, som vi fra vor Side har stillet, er det bedste Bevis for, at de kunde faa en Ordning. Nu fremkom Ordføreren med en Bemærkning om, at Ansvarret for, at vi endnu bibeholdt to Kroners Kortene er vort. Vi har netop foreslaaet Afskaffelse af to Kroners Kortene. Det, vi har foreslaaet, er et Bevis for, at ogsaa vi vil bort fra to Kroners Kortene.

J. C. A. Larsen: Jeg vil gerne i Anledning af den ærede Ordførers sidste Udtalelser sige, at for os var det ikke det, det drejede sig om, hvorvidt vi fik et eller to af vore Standpunkter gennemført i Lovforslaget. Det, der for os var det afgørende var, at vi fik de Synspunkter og Standpunkter gennemført, som var fornuftige, hvad enten det var et eller fem.

Den ærede Ordfører talte om den urimelige Pris paa Fiskernes Jagtkort, nemlig 20 Kr. Den ærede Ordfører ved jo, at vi lige fra første Begyndelse vilde gaa med til et Jagtkort for Fiskerne for 5 Kr., og den ærede Ordfører ved ogsaa, at vi strakte os vidt med Hensyn til det oprindelige 20 Kr. Kort; der gik vi ned til 15 Kr., medens man fra Flertalspartierne Side har opretholdt det almindelige Jagtkort til 20 Kr.

Jeg skal saa driste mig til med et Par Ord at henvende mig til det ærede Medlem Hr. Ulrich. Jeg var aabenmundet nok til at sige, idet det ærede Medlem forlod Talerstolen, at det var „eine grausame Salbe“, han havde givet mig, og jeg kunde ikke lade være, da jeg hørte det ærede Medlems Udtalelser, og særligt hans Henvendelse

til mig, at tænke paa en af vore Klassikere. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem kender sine Klassikere. Jeg tænker paa gamle Fader Holberg, som jo skrev meget rigtigt og meget fornuftigt. Det ærede Medlem vil sikkert erindre sig en Scene, hvor Titelfiguren — jeg skal ikke nævne Navnet — i et af Holbergs Stykker har en Samtale med sin Ven, der besøger ham, hvor han viser ham sin Drabelighed udi Krigen, hvordan han kan fægte til højre og venstre, ligesom det ærede Medlem stod her og fægtede, og han viser ham et Kaardestød, og idet Vennen vender sig om, kommer han til at ramme ham et andet Sted. Saa udbryder han: „Ak, gunstige Herre, faar jeg et saadant Stød til, er det ude med mig.“ Dette kunde jeg ikke lade være at tænke paa, da det ærede Medlem stod her og fægtede mod mig. Jeg drister mig til i Modsatning til Jesper at sige: Jeg holder nok, om jeg skulde faa et saadant Kaardestød til!

Jeg skal saa komme ind paa de mere reelle Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende. Det ærede Medlem siger, at Forskellen paa de Forslag, der er Tale om, er uendelig ringe. Det sagde det ærede Medlem i Begyndelsen, men siden argumenterede han med stor Voldsomhed imod vore Anskuelser. Han siger, Forskellen er meget ringe. Ja, den har den Betydning, som er hævdet af mig, og som er hævdet bl. a. af det ærede Medlem Hr. Holstein, at det Kortsystem, man vil indføre her, vil smuldre væk i Løbet af 3 Aar.

Det ærede Medlem siger, at vi kunde være blevet enige, og naar vi ikke blev det, var det nærmest paa Grund af Ubehændighed — ja, den Behændighed, som det ærede Medlem er i Besiddelse af, tør vi ikke rose os af —, og han siger videre, at det var ogsaa paa Grund af Uenighed indenfor Venstre. Nu tror jeg nok, at det ærede Medlem i den Henseende har nok indenfor sit eget Parti, saa han behøver ikke at spekulere i Uenigheden indenfor Venstre.

Dernæst siger det ærede Medlem, at det, at vi vil beholde en Del af Natjagten, er et ganske oldnordisk Standpunkt. Vi har jo kun villet beholde en Del af den for at beskytte de Jordbrugere, som har Ejendomme op til vildtrige Arealer, saaledes at de, naar de ikke kunde faa deres Ret paa anden Maade, kunde faa Lov til at skyde Vildtet væk, saa de kunde faa Fred paa deres Jorder. Dette oldnordiske Standpunkt indtog det ærede Medlem selv i 1922 ved at stemme for den nugældende Lov, saa det kan vel ikke være saa forfærdelig oldnordisk endda.

Det ærede Medlem siger videre, at den